

ביה משפט השלום בחיפה
לוין מאפיית גלי בע"מ
ת"ש 17-04-50972-04-
סוג עניין: תובענות ייצוגית
תאריך פניה: 30 אפריל 2017
כתובת חישון: פתרון ליבור

ספירה

תקנות תובענות ייצוגית, תש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הודעה למנהל בית המשפט¹

לכבוד

מנהל בית המשפט

הנורו: הودעה לפי חוק תובענות ייצוגית

מספר תיק:

בבית משפט: שלום חיפה

שמות הצדדים: 1. שחר לוי, באמצעות ב"כ עו"ד ניאר טנוס-מר.№ 63280

.2.

באמצעות ב"כ

.3.

נגיד

מאפיית גילי בע"מ באמצעות ב"כ

פרטי המודיעע:

שם:

עו"ד ניאר טנוס

כתובת: רחוב אלמוג 1, חיפה

תקיר בהליך: תובע נתבע ב"כ תובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר

זאת הודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה; כל מי שרכש ממוץרי המשיכבה; מועד הגשת הבקשה: 22/04/2017; שאלות של עובדה או משפט המשפטות ל专家组; לפי הבקשה: האם הופר החוק; הסעיפים המבוקש: כספי/ушה; חסכים או השווי המשוערים של תביעותם של כל הנמנים עם הקבוצה: 2,000,000 [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית משפט להזכיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק; החלטת בית משפט בדבר אישור תובענית ייצוגית או בדבר דחיה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): כל מי שנכח ממוץרי המשיכבה; עילות התובענית והשאלות של עובדה או משפט המשפטות ל专家组 לפי סעיף 14(א)(3): האם הופר החוק; הסעדים הנתבים: כספי/ушה [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקומות כל התובעים המייצגים או כל בא כוח חמימיים בתובענית ייצוגית אשר בבית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנכזר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

¹ פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

תובע

בית משפט השלום בחיפה
לוי נ. מאכיה וויל בע"מ
ת"ץ 50972-04-17
סוכן עגנון: תובענה ייצוגית
תאריך פטירה: 30 אפריל 2017
רשות قضائية: פטירה לשבור

בבית המשפט שלום חיפה**בעניינו שבין :****שור לוי, ת.ז מס' : 38946182**

עו"י ב"כ עוריה טנוש עורכי דין – חברת עורכי דין

מרחוב אלמוג 20/1, חיפה

טלפון : 04-8880860 , פקס : 04-6801900

דוא"ל : tannous.n@gmail.com

התובע**ג' ג' ג****מאפיית גילי בע"מ, ח.פ : 513185207**

דרך נילוי 17, ת.ד 41

בנימינה, 3055001

הנתבעת

מוחות התבעה : כספית, עשיית עושר ולא במשפט, חוק הגנת הצרכן, חזרתיות

סכום התבעה : 40 לפ

סכום התבעה לכל חברי הקבוצה : 2,000,000 לפ

תובענה ייצוגית**בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006****א. רקע עובדתי :**

1. הרגלנו משך כל השנים לשמע על מעלי החברות המსחריות בצרן הישראלי, ובڌיכ
חצים כונו נגד רשות הסולר ושאר החברות המסחריות אשר לא בוחלות בדרכים כדי
להתעשר שלא כדין על חשבון הצרכן הישראלי, אשר אディישטו הרבה היא סימן ההיכר
שלו.

הצרן הישראלי הוא הצרכן הנוח ביותר חברות המסחריות והעתונות מלאה
בסיפורים אודות הליכים שמתנהלים נגד חברות אלה ואחרות שעסקו בעלי סוף את הצרכן
הישראלי, אשר בכל יום הוא נאלץ להתמודד עם דרכי העושק וחרמייה של אותן חברות.

שוק הלחות מעלה בנו זיכרונות של בית מאפה שכונתי קפוץ וחמוד בו עובדיםليلות כימים כדי שבועה ארבע לפניות בוקר, לחם חס מהתנור יהיה מוקן לקהל הזרים; אני עדיין זוכר את סבתי זיל' כאשר ישנתי אצל מאיצה בי בשעה 4 לפניות בוקר להתעורר בכדי לחייב פיתות חממות מהתנור השכונתי; סבתי הלכה לעולמה וגם עידן התמימות הילך יחד איתיה.

2. מאפיות הלחים מספקות את המוצר הבסיסי ביותר, ובמידנתנו הקטנטונת החליטו כי גם חברות שעוסקות במכירת לחם מגע נתח מהתכימות של הזרים הישראלי, וגם הן יבקשו "לעשות קופה על חשבונו" כי הנאניביות של הזרים היא כבר פטנט ישראל שכל החברות מבקשות להשתמש בו כדי לשפר את הביצועים הכלכליים שלhon.

הנתבעת כמו שאר החברות העוסקות בתחום החליטו לפגוע בהנאה הבסיסית ביותר והיא "ללעוס פיתה חממה וטריה", ובמקום זאת התחילו להרגיל אותנו למאלל לחם לא ראוי, וחלב מאד שבטי המאפה שכחו את האמרה "בזעת אפיק תאכל להם".

כנראה שענין מכירת מוצריו הלחים קיבל חשיבות ומשמעות רבה אצל המוחוק ואי לכך נוצרה חקיקת משנה לפיה הוטלה חובה על יצרי המזון לנו לחם ופיתות לסמן את תאריך יום הייצור ו/או את תחיליך העמידות המינימלית (עדין להשתמש לפני) ו/או את תאריך התאזרן לשיווק.

3. חשוב להציג כי המטרה הייתה לחייב לידעו הזרים מידע בסיסי אוודות המוצר שהוא מבקש לקנות וזאת על מנת שתהייה אל מול עינו מלא הירעה המאפשרת ביצוע השוואת מושכלת, לפני שהוא מבצע רכישה של המוצר, ובמידה ומדובר במוצר לחם איזי לרשע את הפיתות שתאריך הייצור שלהם הוא המאושר ביותר, ואת הפיתות שתאריך העמידות המינימלית שלhon הוא המאושר ביותר.

4. הנתבעת הינה בית מאפה המתמחה בייצור פיתות ארטיזן, והוא נחשב מיצירות הפיתות הטובות בעולם, והכל לפי הזרהה שלה באתר הבית שלה; הנתבעת מוכרת את מוצריה ברחבי העולם, ובין היתר מארז פיתות שמכיל בתוכו 5 פיתות ונקרה פיתה איקוטית.

5. התנהלות הנתבעת שלא מגלת מידע מוחותי וחשוב מוביל למכבב בו הזרים רוכש מארזי פיתות מתוצרת הנתבעת אשר תוכנותיהם האופייניות ו/או המיחוזות נגמו, ובלשון העם הפיתה כבר אינה טריה, ומכוון שמדובר במוצרים ארוויים מראש, הרי הזרים אינו מסוגל להתרשם באופן עצמאי מתוכנות הפיתות לרבות על דרך של מימוש או שימוש בחוש

חריח, ואז יוצאה כי הרצף שרכש פיתות שرك כאשר הגיע הביתה מצא שהן לא לטעמו לא יתרה להחזיר אותה בגל בובוזמן וכolumbia סיבות ידועות.

6. התובע מצין כי חובת הנتابעת למניעת הטיעית הציבור ולסמן את תאריך הייצור ואו תאריך העמידות המינימלית ואו את התאריך האחרון לשיווק נגזרת מימי מקורות נורמטיביים עיקריים אלה :

מקור נורטטיבי ראשון:

תקן ישראלי 1145 הקובע בסעיף 9 על תת סעיפיו את חובת הנتابעת לפועל כמפורט לעיל חן לעניין סימון תאריך הייצור וחן לעניין סימון העמידות המינימאלית :

9. תאריך התאריך יסומן כמפורט להלן :

9.1 : יסומן סימון המזהה את תאריך הייצור או את מנת הייצור, למורת האמור לעיל, לא חלה חובה לסמון סימון המזהה את תאריך או את מנת הייצור אם התקיימו שני התנאים שלחלו גם יחד :

א. תאריך הגלוי המסומן, שמהותו צוינה במילים "עדיף להשתמש לפני" או "לשימוש עד" (ראו סעיפים 9.2 9.4) כולל ציון של יום, חדש וسنة

ב. הרשות המוסכמת קיבלה מראש דיווח מהיצרן על פרק הזמן שבין תאריך יצור המוצר לבין התאריך הגלוי המסומן על אריזות המוצר

9.2 במוצרי מזון, למעט מוצרי מזון וగישים מאוד לקול מיקרובילי (ראה סעיף 9.4) יסומן תאריך המציין את העמידות המינימלית דהיינו התאריך שעדיין המזון שומר על תכונותיו המייחודות כאשר הוא מאוחשן בתנאים נאותים ; תאריך זה יסומן כלhlen :

מילים המקידמות את סימון התאריך .
עדיף להשתמש לפני (כאשר התאריך המסומן כולל ציון של יום).
עדיף להשתמש לפני סוף (כאשר התאריך המסומן אינו כולל ציון של יום) .

לאחר המלצות המקידימות יצוין התאריך עצמו או החלופין המקום על האריזה שבו מסומן התאריך , לפי הצורך יצוינו גם תנאי החחסנה הדורשים להשגת תקופת עמידות שסומנה .

מקור נורטטיבי שני :

תקן ישראלי 1241 "לחם" הקובע בסעיף 2.107.2 כי פיתות אשר נארזו מראש באריזה המכילה עד 12 ייח' יסומנו כנדרש בת"י 1145 ובשינויים קקבוע בתקן 1241.

תת סעיף 2.2.2.2 לתקן ישראלי 1241 לחם קובע חובה לסמן באופן גלוי את התאריך האחרון לשיווק ובנוסף לסמן את יום הייצור

לחם שביל ייחידה שלו נארזה מראש באריזה נפרדת ולחמניות או פיתות שנארזו מראש באריזה המכילה עד 12 יחידות – תאריך יום הייצור יסומן בגלוי או בקוד, והתאריך האחרון לשיווק יסומן בגלוי

סעיף 2.14 לתקן ישראלי 1145 מגדיר את המונח תאריך אחרון לשיווק :

תאריך אחרון למכירה קמעונאית, החאפשר תקופת אחסנה סבירה בבית החרכן בתנאי התחשנה המומלצות או המקובלות למוצר שמה נשמרות באופן מקסימלי תוכנותיו האופייניות של המוצר

7. אי סימון או אי גילוי תאריך הייצור ואו תאריך העמידות המינימלית (עדיף להשתמש לפני) ואו התאריך האחרון לשיווק בנסיבות האמורות מהווה הסתרה של מידע מהותי, מציבור החרכניים; במצב הדברים זה בהכרה נגרם נזק ממוני ובלתי ממוני לשולש קבוצות צרכנים עיקריות:

צרכנים אשר מחוסר ידיעת האמור, נפגעה זכותם וכולתם לבחור בין מוצרים שונים ביחס למועד האחרון לשיווק ואו ביחס למועד שלבגו היה על הנקבעת לציין על גבי האריזה כי "עדין להשתמש לפני" במוצר.

צרכנים אשר מחוסר ידיעה האמור נאלצו להשליך את מוצרים הנקבעת, לאשפלה, זאת כדי להימנע מצריכת מוצרים שתכונותיהם האופייניות המקסימליות נפגמו (קרי נמכו לאחר המועד האחרון לשיווק) ואו מוצרים שאינם מכילים עוד את תכונותיהם המיוחדות – העמידות המינימלית – (קרי לא סומן על גביהם הסימון הכלול תאריך "עדין להשתמש לפני")

עד את תכונותיהם המיעדרות ו/או מוצרים פג' תוקף , וזאת על מנת לא לסמן על גיביהם על מידע ביחס לתאריכים האמורים . מידע אשר באמצעותו יכול הכרכו לקבל החלטות מושכלות הן בעמד רכישת המוצר , ביחס לרבייהת המוצר והן ביחס לצריכת המוצר על ידו .

ב. העובדות הנוגעות לנتابעת וلتובע

8. התובע הינו תושב ישראל נשוי ואב ל 3 ילדים ויהה מיוצג לצורך תביעה זו עיי' ב'יכ הניל ואשר כתובתו לצורך המצאת כתבי-דין הנה למצביע לעיל .

9. הנتابעת הינה חברה המייצרת פיתוחים בשלל סוגיות ומשווקת את מוצריה בפריסה ארצית במשך שנים .

10. התובע קונה מדי פעם את מוצרים הנتابעת, ובין היתר הוא רוכש מארז של פיתוחים שמכיל 4 פיתוחים בשקיות עליה הכתוב " אהלה פיתה " במחair של 10.9 ש' התובע הינו צריכים לפוי החදורה ששעיף 1 בחוק חנתן הצרכו התשמ"א 1981 אשר קובל כדלקמן :

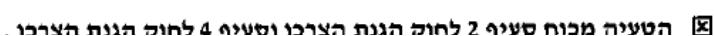
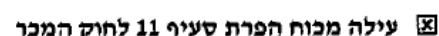
"**צרן**" – מי שקנה נכס או מקבל שירות מעסיק במהלך עיסוקו לשימוש שעיקרו אישי, ביתוי או משפחתי;

11. התובע רכש את המוצר מארח מסניפי הרשות סטופ מarket אשר נמצא בחיפה בזמן שבילה עם משפחתו בטוויל בצפון .

12. משהגיא התובע לבתו הוא מיד ביקש לעצמו סנדוויץ אך הבחן כי הפיטה אינה טרייה ולבטא גם אינה טעים , ואז סבר התובע כי הוא רכש מוצר שוג תוקפו וכעס על עצמו , ושביקש לראות את הארץ מתى פג תוקף המוצר והוא כל אינדיקציה אחרת לעניין מועדים ותאריך שיוק, להפתעתו הרבה לא נמצא כל זכר לכל תאריך של יצור, שיוק ועוד שאר המידע הרלוונטי למועד השימוש וכיוצא"ב.

התובע מציין כי פועל יוצא כי ניתן לחסיק כי הנتابעת אינה מסמנת את מוצריה כדין, ואז נתחור לו כי נפל למעשה רמייה גודל של הנتابעת ולכן התובע החליט מיד לזרוק את הארץ עס הפיתוח כי נכון לדעת כי מדובר בפיתוחים לא ראויים למאכל .

13. התובע מציין כי לאור האמור לעיל כמה לו זכות תביעה נגד הנتابעת מכוח עילות אלה :

- הפרת חובת הילגנות ותום הלב לפי דין החזיות.
- עולות הרשות מכך שעיפים 35-36 לפקודת הנזקין.
- עשיית עשור ולא במשפט.
- עילה מכוח הפגיעה באוטונומיה הרכנית

ג. עילות התביעה :

(1) הטעיה לפי סעיפים 2, 14 ו 16 לחוק הגנת הצרכן התשמ"א - 1981:

14. סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"), קובע כלוחן:

(א) לא יעשה עסק דבר - במעשה או במחלה, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העולל להטעות הצרכן בכלל עניין מהותי בעסקה (להלן - הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:

- (1) הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות;
- (4) השימוש שנינו לעשות בנכס או בשירות, התועלת שנינו להפיק מהם והסיכוןים הכרוכים בהם.
- (9) תאריך הייצור של הנכס או תאריך תפוגתו;
- (11) התאמתו של הנכס או השירות לתקון, למינרט או לדגט;

התובע מצין כי הנتابעת אחראית מכוח האמור בסעיף 2(ב) אשר קובע כדלקמן:

לא ימכור עסק, לא ייבא ולא יחזק לצרכיו מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישמש בנכס כאמור למטען שירות.

15. חוק הגנת הצרכן הינו חוק מהחשובים ביותר, והוא נוגע לכל בית ובית במדינה, והוא משפיע על חיינו בצורה הכǐ ישירה, שכן הוא מכוון לשחר הוגן ונוחץ מאוד לשם הסדרת

היחסים שבין הצרכן עם בית העסק שכן היא מתרחשת לרוב בזירה בלתי מאוזנת, וכך נכס לתמונה המחוקק אשר בכדי לאזן את המצב הקיים הטיל חבות מוגברת לעוסקים בכל העניינים העיקריים איסור הטעיה, איסור ניצול מזוקה, חובת גילוי, וכל החבות הללו נועדו לאפשר לצרכנים לקבל חחלות מושכלות על בסיס מידע מלא ונטול לחצים פסולים של עסקים.

תכליתו של החוק הוא להגן על הצרכן, ובין היתר על ידי מניעת הטעיה הצרכנית, וכן לגוזם לעוסקים להביא לידיות הצרכנים מידע מלא>About המוצר הנזכר; יפיס לעניינו, דברי כב' השופט שטרסברג כהן ברע'א 2837/98 ארד נ' בזק, פ"ד נד (1) 600, 607:

"הטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המושתרים) לבין המציאות; הטעיה יכולה לבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מנג שווה הכלול פרטיהם שאינס תואמים את המציאות; והשנייה, הטעיה במידה, קרי: אי גילוי פרטים מקומ שיש חובה לגלותם."

ועוד ..."

הרי שהאייסור מכוח חוק הגנת הצרכן רחב יותר והוא חל על כל דבר, העולל להטעיה צרכנו גם אם הלה לא הוטעה במועל."

16. עינינו הרואות כי עסקינו בעניין מהותי בעסקה כלשון סעיף 2 (א) לחוק הגנת הצרכן אשר קבוע רשיימה של חזוקות שבתקיימן הטעיה היא עניין מהותי, ובעניין מדבר בטעיה בעניין מהותי בעסקה בין היתר לפי החזוקות המובאות בסעיפים הקטנים של סעיף 2 (א) חניל.

17. חובת הגלי הינה מצרך חשוב מאוד, ואין מחלוקת כי עסקינו בטעיה בעניין מהותי בעסקה, שכן סעיף 2 (א) לחוק הגנת הצרכן קובע רשיימה של חזוקות שמקימות הטעיה בעניין מהותי ובעניין מדבר בטעיה בעניין מהותי בעסקה, ובין היתר לפי החזוקות הבאות:

סעיף קטן (4) -טעיה לעניין השימוש שנitin לעשת בנכס ו/או התועלת שנitin להפיק ממנו ו/או הסיכון הכרוכים בשימושבו, ולכן אי ציוו תאריך הייצור ו/או תאריך השיווק האחרון ו/או תאריך העמידות המינימלי (עדיף להשתמש לפני) גורם לחסור ידיעה של הצרכן בנוגע למועד בו אין עוד לשוק את המוצר ואף מונע מהצרכן את הידיעה ו/או את ההערכה מתי המוצר הופך לבטלי ראוי

למאכל ו/או מתי המועד בו מתחילה תוכנותיו האופייניות המקסימליות של המוצר להיפגע.

סעיף קטן (9) הטעיה לעניין תאריך הייצור של הנכס או תאריך תפוגתו

סעיף קטן (11) הטעיה לעניין התאמתו של הנכס לתקן: המכירה ללא סימון התאריכים הינה בסתרה לתקן ישראלי 1145 וכן ברגען להוראות תקן ישראלי

18. הטעיה לפי סעיף 2 לחוק איננה עוללה תוצאותית, אלא עוללה התנהגותית: העולה קיימת אם מעשה מעשה או מחדל "העלול להטעות", גם אם לא אירעה הטעיה בפועל, ולא נגרם כל נזק (דנ"א 5712/01 הניל', פסקה 10 לפסק דין של כב' השופט מ. חשיין, ופסקה 7 לפסק דין של כב' השופט ט' שטרסברג-כהן). כך גם נפסק לגבי סעיף 3 לחוק הבנקאות (שירותות לקוחות), התשמ"א-1981, שנשאלו זהה לסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן בע"א 1304/91 טפחות ני ליפרט, פ"ד מז(3) 309, בעמ' 326-327 (מיי כב' חנישא מ. שmag שנותר בדעת מייעוט, אך לא בסוגיה זו).

19. הנבעת בעניינו הטעיה את הצרכן במעשה ובמהלך בכך שהיא נמנעה מהזהיר את לקוחותיה בדבר הפוגמים החמורים הקיימים במוצר ובכך הטעיה את לקוחותיה כפי שנקבע בפסקת בית המשפט העליון ביחס לשיווק חיתומיים פוגומים ברע"א 3814/14 בעניין חוגלה קימברלי שיוק בע"מ נ' מיה גד מסטי שס נקבע:

בית המשפט המחייב אף צדק בשכין כי הטעיה יכולה להיות גם על דרך של מחדל, כפי שא露 לבוארה

20. תכלית איסור הטעיה שהוכיח הגנת הצרכן נקבעה בע"א 10626/05 אביב שירותים משפטיים בע"מ נ' בנק הפלילים בע"מ (פורסם בבב') "תכלית האיסור על הטעיה היא להבטיח את יכולתו של ציבור הלקוחות להתקשרות ולצורך באופן מודיע". בכך להימנע מהטעיה הצרכן, חייב העוסק לוודא כי הציג בפניו את כל המידע המוצי בידיו, כך שתובטח יכולתו לצורך התואם למציאותו, לצרכיו ולרצונו. לעניינו, הדברים מדברים בע"צם. מעשי ומחדלי הנבעת גורמים לצרכן לשלם עבור מוצר קוי. זו בודאי אינה צריכה הגיונית ומהותבת.

21. לעניין הסתמכות נקבע שלעניין טובעה ייצוגית ניתן לאמץ דרישת הסתמכות מרכיבת וכי קשיים בהסתמכות הקבועות ניתן לפטור על דרך הגשת כללי הריאות או פסקת

פיצוי לטובת הציבור וזאת כפי שנקבע בדנ"א 5712/01 יוסף ברזני נ' בזק פ"ד נ' (6) עמוד 385 .

עמדת זו רוכבה ע"י כבוד השופט חשיין באשר נקבע כי ניתן להסתפק גם בהסתמכות עקיפה על המציג – ראה בש"א (ת"א) 5989/06 אילון ג'אן נ' אלטמן רוקחות טבعت 1993 בע"מ (פורסם בבב' 7/9/2010).

22. חוק הגנת הצרכן בא להשליט נורמות התנהגות המטלות על "עסק" חובות מוגברות

ביחסיו עם ה"צרכו", ולקבוע כליל משחק הוגנים אשר ימנעו מון העוסק לנצל את מעמדו הכלכלי העדיף על מנת להתעשר על חשבו הכספי.anco לכו קובע החוק שורה של חובות ואיסורים, שມטרתם למנוע הטיעית הכספי, להביא לידיעתו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות ולתת לו את הכלים למשם את זכויותיו (ראה: דברי ב' השופט ט' שטרסברג-כהן בע"א 1977/97 ברזני נ. בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נת(4) 598, 584, ודברי ב' השופט מ. חшин בדנ"א 01/57 ברזני נ. בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, תק-על 2003(1) 847.

23. חוק הגנת הכספי חל ביחסים שבין "עובד" לבין "צרכו". "עובד" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שמוכר נכס אונות שירות דרך עסקוק, כולל יצורו". הגדרה זו כוללת את הנتابעת, ואין מחלוקת על כך. "צרכו" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שקנה נכס או מקבל שירות מעסיק במהלך עבודתו לשימושו עשייקרו אישי, ביתוי או משפחתי". הגדרה זו, כאמור לעיל, מוציאה מתחוםה משתמש בנכס, שלא רכש אותו, וכן ל��וחות מוסדיים ועסקיים. אך אין מניעה של��וחות מסווג זה יכולו בתובנה מכוח עילות תביעה אחרות, כמו הטעיה לפי חוק החזויים, מצג שווה רשלני או עשיית עשור ולא במשפט.

24. סעיף 31(א) לחוק הגנת הכספי קובע: "דין מעשה או מחדל בגין לפרקים ב', ג' או ד' כדין עוללה לפיקוחו הנזקון [נוסח חדש]". סעיף 31(א) קובע: "הזכות לسعدים בשל עוללה כאמור לתוגה לצרכן שנפגע מהעולה...". לאור הוראות אלו, נפסק בדיון הנוסף בעניין ברזני הכל כי הטעיה צרכן היא עוללה נזקית, שחלים עליה עיקרי היסוד והדוקטרינות שבפקודת הנזקון, כולל אלו הנוגעות לקשר הסיבתי ולהיקף הפיצוי לאור סעיפים 64 ו- 76 לפקודה (ראה פסק הדין בדעת הרוב מפי ב' השופט מ. חшин, פסקאות 31-36, 11).

הנتابעת הפרה את הוראות סעיף 4 לחוק הגנת הכספי :

25. סעיף 4 לחוק הגנת הכספי מורה וקובע באופן הבא :

9

חוות גילוי לצרכן :

4. (א) עובדק חייב לגלוות לצרכן –

(1) כל פגם או איכות נחותה או תוכונה אחרת הידועים לו,

המפחיתים באופן משמעותי ממשמעותו של הנכס;

(2) כל תוכנה בנכס המחייבת החזקה או שימוש בכך מיחודה כדי

למנוע פגעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש

רגיל או טיפול רגיל;

(3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדת הכלכלה של

הכנסת;

ו/ז. אולםvrתא זו הוותת לשותם את הוראות רג' המומן, האיכות או התוכונה או

הנתקנת מהתביעה המרוויחה מעתה לא ניתן למסורו לשלב החקלאות או למסורו למשרד החקלאות.

חפרט מהותי בנסיבותיו יודיעים לצרכן.

26. התובע מצין כי לפי הגדרת חוק הגנת הצרכן המוצרים שנרכשו מהווים נכס וחשיבות לציבור כי הערך של המוצר נובע ממהידיע אודות תאריך הייצור ו/או תאריך העמידות המינימלית ו/או התאריך האחרון לשיווק של אחריותם אין למוכר ו/או לעשות שימוש במוצר.

27. בהימנותה הנקבעת מילוגת מידע זה לצרכן היא בעצם מונעת מהऋיגים מידע בסיסי שחשוב לשם החלטה באם לקנות את המוצר, כי בלאדי מידע זה מדובר במוצר חסר כל ערך, ועל טמך מידע זה הऋיגים מוחלטים באם לקנות מוצר זה והוא באם לקנות מוצר אחר דומה ו/או אחר בכלל שכן זכותו של הצרכן להחלטת מה קונה ומה הוא צריך לקנות ברור לחלוין כי מארז פיתות הנזכר ללא ציון תאריכים אילו ערכו נמוך ממשמעותית משווי המארז מקביל שעליו מופיע מידע זה, ודברים חשובים כפליגים כאשר מדובר במוצר של לחמים, שכן משך הזמן בו ניתן לצריך פיתות מצומצם ביחס ליום הרכישה ואי גילוי מידע מהותי ביחס לתאריך העמידות המינימלי ו/או התאריך האחרון לשיווק חופך בהכרח את המוצר אשר לא סומן לשווה פחות.

ולכן הפרט מהותי שמופיע בסעיף קטן (3) הוא המידע שתיקן ישראלי 1145 ו/או מכוח צו הגנת הצרכן (סימון של מוצרים מזון תשכ"ט 1998, קובע בדילקמו):
מזון – דבר המיועד לצריכת אדם באכילה, בשתייה או בלעיסה לרבות חומרי מוצא ותוספות, למעט חומרים המשמשים ברפואה בלבד

תקן ישראלי ות"י כמשמעותו בסעיף 6 לחוק התקנים תש"ג 1953 והופקדו לעיון הכתוב במקומות המפורטים בהזעה בדבר המקומות להפקת התקנים רשמיים שפורסמה בilkot הפרסומיים תשל"ו עמוד 1871

10

2(א) סימון מוצר מזון ארוח מראש יהיה כמפורט בתיקן ישראלי ת"י 1145 סימון
מזון ארוח מראש

28. ברור שימוש שהנתבעת הטעונה את הצרכן ולא גילהה לו את המידע הנכון לגבי המוצרים נשוא בבקשת האישור, ונינתן לציין כי הऋיגים לא מודעים לכך כי מוצרים אלה נמכרים בגיןו לתקן חמחייב, והוא אף אינה מגלה לו שהבעדר אריזה תקנית הוא עלול לקבל מוצר נחות מבחינת טריותו והигיינה שלו, ושיבתנו והוא כבר אין ראוי למאכל כבר במועד הרכישה או טמך לכך.

יוצא שהנתבעת מרוויחה מעתה שאינה מציינת את המידע החדש על גבי המוצרים,

וכך היא מוכרת מוצריים שהצרכנים לא היו אמורים לknoot במידה והיו מודעים לחובות שמרטلت על הנتابעת.

לענין חובת מגילוי נפקק כבר בעבר כך :

29. בעניין רע"א 10741/02 בעניין מפעל הפיס בע"מ נ' אברהム מגלה (פורסם בנו"ו 20/03/2010) התייחס בית המשפט العليا לטעינה זו וקבע שם כדלקמן :

"הימנוותו של מפעל הפיס מגילוי עובדת חלוקתו של הפרט הראשון בסדרה מסויימת, הינה משום מחדל של "עוסק" - מפעל הפיס - "העלול להטעות לצרכן" - רוכש הכרטיס, התובע - "בעניין מהותי בעסקה" שכן העולמה ממנו העובדה כי הפרט הראשון לו הוא מייחל, אין לו קיימן עוד לחלוקת בסדרה זו, כאמור בסעיף 2(א) לחוק. עוד נקבע, כי הימנוות מגילוי עובדה זו יש בה גם משום אי קיומן חובתו של מוכר הנכס לפי סעיף 4(א)(1) לחוק, המחייב עוסק לגנות לערכן קיומו של כל פגם או אי-יכולות ירודה או תכונה אחרת היוצאה לו, המפחיתות באופן ממשמעותי מערכו של הנכס".

30. התובע מצין כי במקרה דנן לא ניתן להסתכם לכך כי הנتابעת לא תגלה לצרכן את חמתת לבבי המוצריים, והיא אף אינו מגלת לצרכנים שהן נמכרים בניגוד לתקן המחייב, והוא אינה מגלת לו שבנסיבות אריזה תקנית הוא עלול לקבל מוצר נחות מבחינת טריותו וההיגיינה שלו וייתכן שאף לא יהיה ראוי למאכל במועד הרכישה או סמוך לכך.

11

31. ברור שהנתבעת מרוויחה חוות תועפות מההפרות המתווארות לעיל, שכן כך היא חוסכת בעליות האזיות וחסימון ובנוסף היא מוכרת מוצריים שאילו ידע הצרכן אודות הפגם שבהם הוא לא היה קונה מוצריים אלה.

32. יסודותיה של עולת החטעה כאשר מדובר בעולה נזיקית כפי שהדברים נקבעו בדנ"א 5712/01 בעניין יוסף ברזני נ' בזק פ"ד נ (6) , חס אלה :

- מעשה או מחדל העלול להטעות לצרכן
- חטעה בעניין מהותי בעסקה
- הסתמכות מצד הצרכן על מגן המטעה
- גריםתו של נזק

33. נבדוק WHETHER אם התקיימו יסודות עולת החטעה לפי כל רכיב ורכיב:

• מעשה או מחדל העולל להטעות צרכן ?

34. הtoutכע מצין כי הנتابעת הטעה את צרכניה גם במחדר עת יצרה ואו שיווקה את מוצריו חמוץ נושא התביעה וזאת מבלי לגנות את התאריך הייצור ואו תאריך האחרון לשיווק ואו את תאריך העמידות המינימלי , והכל כפי שפורסם לעיל .

• הטעה בעניין מהותי בעסקה

35. לפי הניתוח העובדתי והמשפטו שליל ניתן לראות כי החטעה חינה בעניין מהותי בעסקה; חשוב להזכיר כי על פי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן לא נדרש להוכיח הטעה בפועל של הצרכן אלא די בכך שקיים פוטנציאל של הטעה , ראה ארד נ' בזק בע"מ פרוי נד (1) .

• השתמכות מצד הצרכן על המציג המטענה

36. בהתאם להוראות הדין ולפסיקת בתיה המשפט העליון הרי שלענין דרישת השתמכות הרו' שזו מחייבת כי כאשר מדובר במצב מטענה יוכיח הצרכן כי הוא הסתמך על המצב וכי בתוצאה לכך נגרם לו נזק , כאשר מדובר בתביעה ייצוגית , והכלל בהקשר לצרכני נקבע כי ניתן לאמץ דרישת השתמכות מורכבת וכי קשיים בהשתמכות הקבוצתית ניתן לפטור על דרך הנגשת כללי הראיות או פסיקת הפיצוי לטבות הציבור ; בדינא 01/5714 בעניין יוסף ברזני נ' בזק חברת ישראלית לתקשות בע"מ פ"ד נ' (6) עמוד 423 נקבע כדלקמן :

12

בתרגום הדברים ובחלותם על עניינו: לו הייתה לברזני עילת תביעה אישית, ובית המשפט היה מכיר בו בזכותה תובענה ייצוגית, ولو הכיר בית המשפט בתובענה הייצוגית לגופה, פ"ז היה בית המשפט רשאי לקבוע דרישות ראיות כנראה לו לזרמי הוכחות של יסוד הקשר הסיבתי בין הפריטים המטענה לבין הנזק שנגרם לכל אחד מבני הקבוצה, לרבות לגבי הנזק שנגרם לכל אחד ואחד מהם. ובשпон תקנה 9(א) הנזכרת: "...שבל חבר הקבוצה יוכיח את זכותו לسعد המבוקש באמצעות תצהיר, שבו יפרט את הנזק שנגרם לו". כך בתצהיר, וכנהנית תקנה 9(ג) – גם בדרך אחרת שתירתה לבית המשפט.

37. כמו כן בדרישות אלה חל ריכוך ונקבע כי ניתן להסתפק גם בהשתמכות " עקיפה " על מצג; ניתן לראות את המגמה כפי שהיא עולה מדבריו של כבוד בית המשפט בעניין בש"א (ת"א) 5989/06 אילן גיאן נ' אלטמן ורוקחות טבעית (1993) בע"מ ושם נקבע כדלקמן :

"באיסור ההטענה הצרכני הדגיש המחוקק כי הדבר בפרסות ה"עלול

להטעות", זאת אף אם התקינה שרשראת עובדות שהפרטים בראשיתה והכרבן הנזוק באחריותה. כך נקבע בדנ"א ברזני:

"... נסיף ונאמר כי קשר סיבתי (עובדתי ומשפטי) הנדרש מההוראות סעיף 2(א) לחוק, אינו ממשיע מלאיו, לדעתו, הסתכומות מפורשת ושיירה של צרכן על מגש שהציג עוסק. זאת, שלא כהוראות חוק אחרות, ובן הוראת סעיף 56 לפקודות הנזיקין, שלפיהן נדרש קשר סיבתי של הסתכומות. אפשר שצרכן לא יסתמך באורח ישיר על מגש של עוסק, ובכל-זאת יתקיים קשר סיבתי נדרש, דהיינו כי מגש של העוסק היה (בלשונו של סעיף 64 לפקודות הנזיקין) "הסיבה או אחת הסיבות לנזק". בכך הוא למשל במקרים שניין להוכחה כי פריטים שפרנסם עוסק – פריטים העולל להטעות צרכן בעניין מהותי – הינו שרשראת עובדתית שבוטפה נגרם לצרכן נזק. דוגמה: פריט פלוני הטעה את פלוני, וגינתן להצביע על קשר סיבתי בקשר ראייה בין אותו פלוני לבין צרכן שנגרם לו נזק. לשון אחר: בהקשר ענייננו ראוי לפרש את מושג ההסתמכות בפרישה רחבה, כולל לא אך הסתכומות ישירה בלבד ..."

פריטים העולל להטעות צרכן מגבש עוללה כהוראת סעיף 2(א) שלחוק. וכשמדוברים קשר סיבתי ראוי בין אותו פריטים לבין נזק שנגרם לצרכן – יהא זה קשר סיבתי ישיר על דרך של הסתכומות או קשר סיבתי עקיף על דרך של שרשרת סיבתית ראייה מן הפריטים ועד לצרכן – יהא אותו צרכן זכאי לפיצויו. לשון אחר: על הכרבן התובע להראות כי הפריטים המטעה הינו שרשראת אירועים

13

שבסופה הגיעו אליו וגרמה לו נזק" (דן"א ברזני, פסקאות 40-39 לפסק דין של כב' השופט חסין, הדגשות נוספו).

די בהצטו של הקטלוג המטעה לרוקחים ולנקודות המכירה בראשיתה של השרשרת העובדתית, והນזק שנגרם לצרכן בסופה של השרשרת כדי לספק את דרישתו של המשפט. יודגש בהקשר זה כי נקודות המכירה הנזכרות אין בהכרח מאויישות ב"איש מקצוע" בעל השכלה רפואית. לאמן הנמנע כי נקודות מכירה ייחשבו גם חנוונות טبع, מדפי מוצריים טבעיים בתמי מרקחות ובחניות כלבו וכיוצא באלו. יש לציין כי כתוסף מזון, משוק המוכר באופן חופשי, בצדקה נגישה ולא מרשות. משכך, אין הכרבן נדרש כלל לאיש מקצוע "מתוך" בין ובין מוצר המדף "

ופסיקה זו אושרה לה בבית המשפט העליון שהיה ער לסוגיית ההסתמכות וקבע כי מדובר בעניין הנוגע לכימיות הנזק אשר יש לבזרו במסגרת ה�ובענה גופה – ראה דע"א 7540/10.

"כמו כןסבירים אנו כי הדיוון בטענות המשיב מתאים להתרברר בדרך של תובענה

ייצוגית. אכו, כפי שטיענות התביעה בבקשת רשות הערעור, לא ניתן להתעלם ממספר קשיים העשויים לההוורר במסגרת הדיון בתובענה הייצוגית במקורה דנא. כוונתו בעיקר לסתור את יימות הנזק שנגרם לחבריו הקבוצה ולשאלת החסתמכות על הפרisos המטענה. ואולם, בית המשפט המחווי היה ער לסתורות אלה במסגרת הדיון בבקשת האישור. כן, לעניין התק ציון בית המשפט המחווי כי נוכח העובדה שהתווסף הקל על תסמיini הכאב של המשיב, הרי שהוא וצרכניות דומות לו נהנו ממנו במידה מסוימת. לפיכך, קבוע בית המשפט כי הנזק שנגרם הינו בגובה חלק מהסכום ששולם עבור התווסף ולא בגובה הסכום במילואו, כפי שנטעו בבקשת האישור. ברי, כי שאלת יימות הנזק תתברר במסגרת הדיון **בתובענה הייצוגית לגופה**.

ב衲מץ בפרשת תנווה (ע"א 08/10085 תנובה מרכו שיתופי כי עובדו המנוח توفיק ראבי זיל – ניתן ביום 4/12/2011 פורסם בנבו) נקבע באופן חד משמעי כי יש לרכך את דרישת החסתמכות במקרים של הטעה במחלה (אי גילוי) במסגרת תובענה הייצוגית, באותו עניין חברי הקבוצה לא נדרשו להוכיח החסתמכות בפועל, ושם נקבע כדלקמן :

"**פסק הדין בעניין ברזוני עסק בהטעיה שבמעשה בשל פרisos מיטה של חברת בזק לגביו תעריפיו שיותה ונקבע שט כאמור כי הויל וברזוני לא נחשף בפועל לאותו הפרisos אין מתקיים קשר סיבתי בין הפרisos המיטה לבין הנזק שלו טען. בענייננו לעומת זאת מדובר בהטעיה שבמחלה אותה ביצעה תנובה בכך שלא גילתה את דבר הוספת הסיליקון לחלב. לטעתה תנובה על התוביעות להוכיח כי אילו נחשפה עובדה זו בפניהם מבעוד מועד לא היו רוכשים את החלב. נראה כי הדרישת המוצבת ל佗ען להוכיח כי אילו היו מוגלים לו את העובדות היה נהג אחרת היא דרישת קשה להוכיחה, ובמקרים רבים בלתי אפשרית והדברים מקבלים משנה תוקף ככל שבתובענה הייצוגית עסקיןן. על השוני שבין הטעה במעשה לבין הטעה במחלה לעניינו הקשר הטיבתי בהקשר הייצוגי עמדנו בע"א 590/05 רחמן-גוני נ' בנק לאומי לישראל בע"מ (פורסם בנבו), 10.7.2007) שם בוטלה קביעתו של בית המשפט המחווי לפיה יש לדוחות בקשה לאישור תובענה הייצוגית מסוימת שתוביעות לא הוכחו קיומו של קשר סיבתי.**

בפסק הדין שניתנו בערעור הורינו על ביטול החלטה זו ועל החזרת הדיון לבית משפט קמא תוך שצווין כי "נראה כי גם שאלת עצם דרישת הוכחתו של קשר סיבתי בנסיבות דנא ראוי לשיקול נוספת. עניין זה מעורר שאלות לא פשוטות. הראנזוויזר רהו הועד לסייע בפתרון בעיה זו באמצעות ביאורם של כל אחד מהתוביעות.

ההטעה בדנ"א 5712/01 ברזני נ' בזק חברה ישראלית לתקשורת, פ"ד נז(6) 385 (2003) גם כמשמעותו של אי-גילוי" (שם, פסקה 6) (לגיישה דומה Shohuba v. Affiliated Ute Citizens of Utah 406 U.S. 128, 153-154 (1972); Binder v. Gillespie 184 F.3d 1059, 1063-1064 (9th Cir. 1999); Poulos v. Caesars World Inc. 379 F.3d 654, 666 (9th Cir. 2004)).
יפו 2405/04 בן-עמי נ' הדר בע"מ, [פורסם בנבו] פסקאות 73-72 (14.1.2010). הנה כי כו, ככל שהעולה הרכנית עליה נשמכת התובעה הייצוגית היא הטעה שבמהدل (על דרך של אי גילוי) יש בכך כדי להצדיק ריכוך והגמשה לעניין הוכחש הקשר הסיבתי בין ההתנהלות העולמית ובין הנטק הנטען"

עתה נישם את האמור לעיל על התביעה דן נמצא כי עסקינו בהטעה במהدل באירוע פרטיים מהותיים הנוגעים לתוקף מוצר המזון נשוא התביעה, משכך דרישת החסתמכות היא מלאה מרכיבת אם בכלל קיימת, ועוד נקבע כי אפילו שאלת הקשר הסיבתי היא ברת בידור לקרים כאלה כפי שצוין לעיל בציוטו הנ"ל ראה מקרה אלטמן לעיל)

15

* גורימתו של נזק :

38. ברור כי התנהגות הנتابעת גרמה נזק לבקשתו ולחברי הקבוצה וזאת לאור כל הפירות והנסיבות לעיל, וניתן לציין כי נכרתו כאן הסכמי רכישה שלא בנוים על גמירת הדעת ועל הרצונו של כל הרוכשים להתקשרות בסכם רכישה שכזה לאור הנתונים החסרים.

התובע מצין כי נגרמו לו נזקים ממשוניים ונזקים שאינם ממשוניים (פגיעה באוטונומיה הרכנית לה יש פרך נפרד בעילה נפרדת) והכל כמפורט בהמשך.

לענין גובה הנזק הממוני ישנו פרך שדן בכך בהמשך.

39. הנtabעת הפרה את הוראות סעיף 6 לחוק הגנת הצרכן התשמ"א 1981

סעיף 6 לחוק הגנת הצרכן קובע כדלקמן :

(א) הייתה הטעיה בעיצוב הנכס או באריזתו, על גבי הארץ או במוצרף לה, יראו גם את היצרן, היבואן, האורז והמעצב למפרים את הוראות סעיף 2 ..

(ב) בתובעה בשל עולה לפי סעיף זה תהא ליצרן, ליבואן, לאורז ולמעצב הגנה אם הוכיח שלא הוא אחראי להטעה אלא פלוני שנكب בשמו ובמענו.

مكان שברור שהנובעת הפרה את הוראות סעיף זה ומכך שניתן לתבעו אותה בגין הפרה ברורה של הוראות סעיף 2 בחוק

(2) הפרת חובות ההגנות ותום הלב לפי דין החוזים:

40. מערכת היחסים בין הנובעת לצרכנים היא מערכת יחסים חוזית שכן מתקיימים הצעה וקיבול, עת משלם הצרכן עבור המוצר של הנובעת.

41. בהתאם חלה על הנובעת חובות תום הלב מכח סעיפים 12, 39 ו- 61(ב) לחוק החוזים (חלק כלל), התשל"ג -1973, ומשכך על הנובעת היו מוטלות חובות מכוח סעיפים אלה בכל הנוגע למכירה ושיווק המטבח למבקש ולשאר חברי הקבוצה .

סעיף 12 לחוק החוזים (חלק כלל) תשל"ג 1973 קובל כדילקמן :

תום לב במשא ומתן :

16

12. (א) במשא ומתן לקרואת כריתתו של חוזה חייב אדם לנוהג בדרך מקובלת ובתום לב .

(ב) צד שלא נהג בדרך מקובלת ולא בתום-לב חייב לצד השני פיזויים بعد הנזק שנגרם לו עקב המשא ומתן או עקב כריתת החוזה, והוראות סעיפים 10, 13 ו-14 לחוק החוזים (טרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970, יהלו בשינויים המחויבים.

סעיף 39 לחוק החוזים (חלק כלל) תשל"ג 1973 קובל כדילקמן :

קיום בתום לב :

39. בקיום של חייב הנובע מ חוזה יש לנוהג בדרך מקובלת ובתום לב; והוא הדין לגבי השימוש בזכות הנובעת מ חוזה.

סעיף 61 (ב) לחוק החוזים (חלק כלל) תשל"ג 1973 קובל כדילקמן :

תחולת :

61. (א) הוראות חוק זה יחולו כאשר אין בחוק אחר הוראות מיוחדות לעניין הנדון.

(ב) הוראות חוק זה יחולו, ככל שהוא מתאים לעניין בשינויים המחויבים, גם על פעולות משפטיות שאינן בבחינת חוזה ועל חיבורים שאינם גורמים משפטיים.

42. חנתבעת הפרה את חובת תום הלב החליה עלייה, כאשר בחרה להסתיר מוחרכן פרטם מהותיים, שחזקת שהנתבעת ידעה עליהם והוא היה לועת עליהם שכן דברים אלה נוגעים לטיב המוצר כפי שפורסם לעיל.

(3) עילת תביעה מכוח עולות רשלנות:

43. סעיף 35 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], קובע כדלקמן:

רשלנות :

"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עשו באותו נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עשו באותו נסיבות, או שב嗾ה יד פלוני לא

17

השתמש במילויו, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשר לפעול באותו嗾ה יד היה משתמש או נוקט באותו נסיבות — הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותו נסיבות חובה שלא לנוהג כפי שנחגג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לולתו עולה."

סעיף 36 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] קובע כדלקמן :

החובה האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותו נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הריגיל של דברים להיגע מעשה או ממחד המפורשים באותו סעיף.

44. הנתבעת תהה כלפי התובע יותר חברי הקבוצה בחובות זהירות מושגית ו konkretitit. הנתבעת הפרה חובת זהירות זו וגרמה לבקשתו וליתר חברי הקבוצה נזק כלכלי.

45. התובע מצין כי עולות הרשלנות מרכיבת שלושה יסודות, **(א) קיומן חובת זהירות, (ב) הפרת חובת זהירות (ג) וגורמת של נזק** וזאת בהתאם לדברים שנקבעו בשורה ארוכה של פסקי דין, וכן עתה נעשה ניתוח ויישום קצר לעובדות המקורה דן, נשוא בבקשת האישור, לבין חתנהלות הנתבעת.

קיום חובת זהירות :

46. למסיבה יש אחריות מושגית ו konkretitit כלפי לקוחותיה אשר קונים את מוצריה ולפניהם כי עלייה לנזק בכל אמצעי הזהירות הנדרשים בכדי למנוע התרחשויות אירועים שיש

במסגרת נזקים על שלל גווני הנזק לכל הלקחות.

פסק הדין בעניין ע"א 145/80 ועקבו ני המועצה המקומית בית שימוש פ"ד לז (1) קבע מספר הולכות חשובות שמתיקיות במקורה דן, ואשר הולכות אלה מגדירות את הבסיס לעולת הרשות:

"**בקביעת האחוריות האזרחיות בעולות הרשות שבסוקין מתעוררות שלוש שאלות האחת, האם המזיק חב חובת זהירות לנזק? תשובה לשאלת זו מציה בבחן הצפויות (סעיף 36 לפקודת הנזקין [נוסח חדש]).** מבחון זה כולל בחובו שני היבטים. "ההיבט הראשון, הוא החיבט העיקרי והיבט השני, הוא לשאלת, אם ביחס לסיכון מסוים קיימת חובת זהירות. החיבט השני, הוא החיבט הספרטיפי, וכן ניתנת תשובה לשאלת, אם ביחס לנזק פלוני, בנסיבותיו של אירוע אלמוני, קיימת חובת זהירות" (ע"פ 186/80[1], עמ' 775). ההיבט הראשון, עניינו בקיומה או בהעדרה של "חוות זהירות מושגית" (notional

18

), ואילו החיבט השני, עניינו בקיומה או בהעדרה של "חוות זהירות הקונקרטית" (duty in fact). השאלה השנייה, המתעוררת בכל תביעת נזקין, היא, אם המזיק הפר את חוות הזהירות המוטלת עליו, דהיינו: האם הוא סטה מסתאנדרט חוותות המוטל עליו? השאלה השלישייה היא, האם הפרת חוותה היא שוגרתה נזק?ណון בשאלות אלה בפרט"

עוד,

חוות: חוות הזהירות המושגית:

"קיומה של חוות הזהירות המושגית נקבע על-פי מבחון הצפויות. המבחן הוא, אם אדם סביר "צריך היה" (ought) לצפות להתרחשויות הנזק. לא כל נזק שניין לצפותו צריך לצפותו (ראה: ע"א 333/56 [2], וכן mckew at t.d. (1969) 45) .. - במקרה שהצפויות הטכנית קיימת הלהה למעשה להגביל את היקף האחוריות. אמרת הדבר, נזdot המוצאת העקרונית היא, כי מקום שניין לצפות נזק, עניין טכני, קיימת חוות זהירות מושגית, אלא אם כן קיימים שיקולים של מדיניות משפטית, השוללים את חוותה (ראה: Lord reid בפרשת 46 (1970) home office v. Dorset yacht co. Ltd.)."

עוד

"כמו חוות הזהירות המושגית, כך גם חוות הזהירות הקונקרטית, נקבעת על-פי מבחון הצפויות. השאלה היא, אם אדם סביר יכול היה לצפות בנסיבות המוחזות של המקרה - את התרחשויות הנזק, ואם התשובה על כך היא בחוב,

אם אדם סביר צריך היה, בעניין שבמדיות, לצפות את התרחשותו של אותו נזק. השאלה הראשונה היא טכנית באופיה. תשובה שלילית עליה מסיימת את הבדיקה, שכן אין אפשרות צפיה בפועל, אין חובת זהירות. אנחנו בתחום הרשלנות ולא בתחום החובות המוחלטות. השאלה השניה היא נורמאטיבית באופיה, וקשרה בהכרעה ערכית באשר למה צריך לצפות בנסיבותו של המקרה הקונקרטי"

"בקביעה של חובת זהירות הקונקרטית יש לזכור, כי לא כל נזק צפוי (מבחינה פיסית) הוא נזק שיש לצפותו (במשמעות הנורמאטיבי). "אין דין שככל יצירת סיון מטילה על אדם אחוריות לכל תוצאה מסוימת שתיגרם בעקבותיה, אפילו אפשר לחזות תוצאה כזו"תואת מראש (השופט יתקון בע"א 333/56 [2], עמ' 622).

47. לעניין הפרת חובת הזורת: הרי שאין ספק כי האירועים שהתרחשו הינם פועל יוצא של התרשלות הנtabעת, שכן בהתאם לפסיקה מוטלת על הנtabעת לנוקט באמצעות זהירות סבירים ; כך נקבע בעמוד 131 לפסק דין בעניין וענין :

"מיוזק, החב חובת זהירות קונקרטית לניזוק, אינו אחראי כלפיו בכל מקרה, שבו בשל התנהגותו של המזוק נגרם נזק לניזוק. בעל חובת זהירותו "אינו ערב ערבות מוחלטת לבטחן הבאים אליו... ווינו אינו דין מבטח, החיב בתבנת הנזק יהא אשר יהיה מקורו" (השופט זוסמן בע"א 60/485 [16], עמ' 1918). חובתו של המזוק היא לנוקט באמצעות זהירות סבירים, ואחריו מתגבשת, רק אם לא נקט אמצעים אלה. סבירותם של אמצעי הזהירות נקבעת על-פי אמות מידה אובייקטיביות, המוגבלות באמירה, כי על המזוק לנוהג, כפי שאדם סביר היה נהוג בנסיבות העניין. אדם סביר זה אינו אלא בית המשפט, אשר צריך לקבוע את רמת זהירותו הריאית. רמת זהירות זו נקבעת על-פי שיקולים של מדיניות משפטית השאלה אינה, מהו האמצעי שմבחן פיסית מונע נזק, אלא השאלה היא, מהו האמצעי שיש לדרש כי ינקטו באותו בנסיבות העניין. על בית המשפט לאזן בין האינטרס של הפרט הניזוק לביטחונו האישי, לבין האינטרס של המזוק להופש פעולה, וכל זה על רקע האינטרס הציבורי בהמשכה או בהפסקתה של אותה פעילות. על בית המשפט להתחשב בסכנה ובגודלה. עליו להתחשב בחשיבותה החברתית של הפעלה. עליו לשקל את האמצעים הדרושים למניעתה (ראה: ע"פ 364/78 [17], עמ' 632). בצדק צין השופט יתקון בע"א 559/77 [18], עמ' 652, כי:

השאלה אינה: האם עשה המעביר את הכל, אלא האם הוא עשה כל מה שסביר לדרש מאדם שבאותו מכך, בהתחשב בכלל הנסיבות לרבות גודל הסכנה מזה והיעילות והמעשיות שבנכיות אמצעי מניעה מזה."

48. חנה עולה מכל המתוואר לעיל כי הנتابעת הזכיה מכך שהוא רשותי בכך שהזכיה את מוצרייה כמושרים אשר נמכרים על פי הוראות הדין והכל כמפורט לעיל.

(4) עשיית עשר ולא במשפט:

49. סעיף 1 לחוק **עשיית עשר ולא במשפט התשליט** – 1979 קובע באופן הבא:

20

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבידן נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן – הזכיה) שבאו לו מאדם אחר (להלן – המזוכה), חייב להחזיר למזוכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשלם לו את שווייה."

(ב) אחת היא אם באה הזכיה מפעולות הזכיה, מפעולות המזוכה או בדרך אחרת.

נפק כי:

"הרעיון המונח ביסודו דיני **עשיית עשר ולא במשפט** הוא מניעת התעשרות הנتابע על חשבון התובע".

ראה 815/92 מנחמי ובניו נגד יכלי בידור בע"מ

שלושה הם היסודות שהתקיימות מבסיסה חובת השבה בגין עילת **עשיית עשר ולא במשפט**:

- (ח) קבלת של נכס, שירות או טובת הנאה אחרת על ידי הזכיה (התעשרות);
- (ו) התעשרות באה לזכיה מן המזוכה או על חשבון המזוכה (קשר סיבתי);
- (ז) התעשרות הזכיה נעשתה "שלא על פי זכות שבידן";

(ר' רע"א 502/04 Buffalo Boots GMBH נ' גלי – רשות חניות נעליים, נח(5) 487).

50. ברור לכל דיכפין כי הנتابעת מקיים את כל התנאים שכן בכך שהיא מכירה מוצריים לצרכנים כישיש בהם פגמים מסוימים עברו תמורה מלאה, הרי בכך התעשרה שלא כדין על חשבון הרכישות; לחילופין הנتابעת חוסכת כסף שהיא קיבלה תמורתו מחיר מלא אך בפועל לא סייפה מוצר מוגמר איקוטי ושלם.

(5) נזק לאוטונומיה הצרכנית:

51. כתוצאה מהליך החלטה בו נקבעה הנتابעת כלפי התובע וחברי הקבוצה (הכל כמתואר לעיל) נQRS לבקשתו ולທביב הקבוצה נזק שאינו ממוני , שכן ראיינו כי הרכנים רכשו מוצריו מזון תוך שימוש מהרכן מידע לרולונטי ביחס לשווי המזון ואו לאיכות המזון , כמתואר בתובענה דען , הרוי ברור כי הדבר מolid בהכרה דען , תஹשות שליליות כגון דגשנות בעס עוגמת נפש , גועל , זלזול ואובדן אמון כלפי הנتابעת ; קוראים למתואר להלן פגיעה באוטונומיה הרכנית של הפרט , ויש לציין כי כיוום נזקים כגון אלה הוכרו בפסקה כבני תביעה בהליך של תובענה יציגות .

21

52. מבחינה המקור הנורטטיבי נוכל לציין כי סעיף 2 לפקודת חנוקין הוא המקור הראשון לראש נזק שכזה , שכן הוא קבוע ומגדיר את הגדרת נזק בלשון זו :

" נזק " – אבדון חיים , אבדון נכס , נוחות , רוחה גופנית או שט-טוב , או חיסור מהם , וכל אבדון או חיסור כיוצאים בהתאם ;

53. בע"א 2781/93 בעניין מיאסה עלי דעקה נגד בית החולים כרמל פד"ג נג (4) עמוד 526 נקבע כלהלן :

"הוגדרה הזכות של כל פרט להחליט על מעשיו ומאווייו בהתאם לבחירותיו, ולפעול בהתאם לבחירותו אלה. הזכות לאוטונומיה היא, ככלון אותה הגדרה,

ברוח דומה, מצין השופט מי' חיון, כי "המשפט מכיר באוטונומיה של הפרט לגבש את רצונו ונראה לו על-פי 'טובתו': הפרט הוא המחליט על 'טובתו' שלו; 'טובתו' היא רצונו ורצונו הוא 'טובתו'. 'רצון' מפורש או משתמע כולל בחובו את טובתו של אדם, 'טובתו' של אדם נחבה בין קפליו של רצונו" (דנ"א 70/94).

הייעץ המשפטי לממשלה ני' פלונית [9], בעמ' 95-96. זכותו זו של אדם לעצב את חייו ואת גורלו חופקת את כל היבטים המרכזיים של חייו – היכן יחייה; במה יעסוק; עם מי יחייה; במה יאמין. היא מרכזית להוויתו של כל פרט ומפרט בחברה. יש בה ביטוי להכרה בערכו של כל פרט ופרט כעלם בפני עצמו. היא חיונית להוגדרתו העצמית של כל פרט, במובן זה שמכלול בחירותיו של כל פרט מגדיר את אישיותו ואת חייו של הפרט".

עוד קבוע :

"הכרה בזכותו של אדם לאוטונומיה היא רכיב בסיסי בשיטת המשפט שלנו, בשיטת משפט של מדינה ומוסדרת (ראו: ר' גביזון "עשרים שנה ל恰כת ירדור – הזכות להיבחר ולקיי הסתוריה" [78]; בג"ץ 693/91 אפרת נ' הממונה על משרות האוכלוסין במשרד הפנים (להלן – עניין אפרת [11], בעמ' 770). היא מהווה את אחד הביטויים המרכזיים לזכותו החוקית של כל אדם בישראל לבבו, המוגנת בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו. אכן, כבר נפסק כי אחד מן

הביטויים של הזכות לבבוח הוא "...חופש הבחירה של כל אדם כיור חופשי", וכי בכך משתקפת התפיסה שלפייה "כל אדם... הוא עולם בפני עצמו, ומטרת בפני עצמו" (דברי הנשיא ברק בג"ץ 7357/95 ברקי פטה המפריס (ישראל) בע"מ נ' מדינת ישראל (להלן – עניין ברקי פטה המפריס [12]), עמ' 783-784). כפי שציין הנשיא ברק, "אוטונומיה זו של הרצון הפרט מלהו Urz יסוד משפטיו. היא מעוגנת ביחס בהגנה החוקתית על כבוד האדם" (בג"ץ 4330/93).

22

אנס נ' ועד מהוז תל-אביב של לשכת עורכי הדין להלן – עניין אנס [13]), בעמ' 234-233). על משמעותו של כבוד האדם, בהקשר זה, עמד הנשיא שmag בע"א 5942/92 פלוני נ' אלמוני [14], בעמ' 842, ואומר כי:

"כבוד האדם משתקף, בין היתר, ביכולתו של יצור אנוש בתור שכזה לגבות את אישיותו באופן חופשי, כרצונו, לבטא את שαιיפותיו ולbehor בדריכים להגשהתו, לבחוּר בחירותיו הרצניות, לא להיות משועבד לכפייה שרירותית, לזכות ליחס הוגן מצד כל רשות ומצד כל פרט אחר, לירנות מן השוויון אשר בין בני אנוש...".

בנוסף נקבע בעניינו תנווה מרכז שיתופי נגד רבבי (ע"א 1338/97 פ"ז נ' 1) בדלקמן:

הנזק הלא ממוני שהותבע טוענו לו מאופיין בתחום התווך הנובעת מכך שמדובר בסיליקון, על כל המטען האסוציאטיבי המלאוה חמוץ זה. לדעתנו, נזק מסווג זה הוא לכאורה נזק בראש-פיצו. הטיעיה בדבר תפולת החלב במקרה זה היא לכאורה בגין פגיעה באוטונומיה של הפרט. אנו עוסקים במוצר מזון, זכותם של צרכניות היא לקבוע מה יכניסו לפיהם ולגופם ומהם יימנעו. מי שרצה למשל לצריך רק מזון כשר, יסתבר לו בדייבד שהחומר שהותג תוך הטיעיה אכן כזה, יהוש תחוות גועל פגיעה באוטונומיה שלו. כך יחש גם מי שצורך רק מזון אורגני, והתרבררו לו בדייבד שמזון שפורסם כמזון אורגני אינו כזה. מי שambilקש לknوت חלב דל שומן דזוק לא יצליח עם כך שיכבר לו תוך הטיעיה חלב שבו שיופיע השומן גבוה, ולהפוך. בכל המקרים הללו ובמקרים רבים אחרים שניתן להעלאת על הדעת, ישנה פגעה באוטונומיה של הפרט, אף שאין עמה נזק גוף או סכנת ממשית לנזק גוף. לכל צרכן וצריכן העדפות בנוגע למזונותיו, העדפות המבतאות לעיתים את האידיאולוגיה שהוא מאמין בה בדרך החיים נוכנים או בריאים. אכן, זה שאינו שומר כשרות יוכל לומר לשומר הנסיבות: מה קרה אם אכלת מזון שאינו בשר; לא נגרם לך כל נזק. לא זו השקפתו של מי שambilקש לשומר על כשרות או לאכול רק מזון אורגני או מזון דל שומן.

עוד המשיכה כבוד השופט פרוקציה וקבעה בעניין רבבי :

הצהרנו מעתה, בנסיבות גורם גוף זו בו, מחייב תוך המרת חובת התקן הרשמי בלא שchartsנו ידע את דבר קיומו של אותו מרכיב במזון ש策ך ובמציאות דברים שבהו אותו תוסף מזון איננו מזיך לביריאות. לשאלה באיזו מידת עוגמת נפש של ארכן במצב דברים זה היה בבחינת נזק הנובע ממהלכם הטבעי של הדברים, אין תשובה אחידה אשר קורצת מעור אחד. אכן עשויים להיות מצביעים קיצוניים

שבהם הטעה לגבי מרכיביו של מוצר אכילה, גם כאשר בהט נזק בריאותי, עשוייה להיות בעלת חשיבות מיוחדת לצרכן מהיבטים שונים, למשל מבחינה ערבית, מבחינות השקפת עולמו או עקב קיומה של העדפה מוגדרת למוצר בעל מרכיבים מסוימים לצורך השגת תפלית ספציפית. כך למשל הצגת מוצר אכילה כשר אף שאינו בשר, או הצגת מזון במזון אורגני אף שאינו בזה, או הצגת מוצר כדיל'שומן בעוד שלמעשה הוא רב'שומן – אלה עשוייות במקרים מסוימים להוביל נזק לא ממוני שנייתן לומר במידה ודוות כי הוא נגרם באורה טבעי ובמהלכם הריגל של הדברים בתוצאה ישירה מעולות הנتابע. בסוג מקרה אלה מציה בלב הצרכן העדפה ברורה ומוגדרת למוצר בעל אפיון מסוים – בין העדפה שמקורה בערכי דת והשקפת עולם, בין העדפה הנבעת מערבי טבעונות ובין העדפה הבנוייה על תכליות לשולט בחיקף הקלוריות הנוצרות מהמזון, וכיונא באלה עניינים. פגיעה בהקשרים אלה בזכותו של הצרכן לבחור את המוצר הרואוי בעיניו היא פגיעה ממשית בתחום העדפותיו כפרט, ונזקו הכללי מפגיעה זו אינו קשה להוכיח.

קיומה של העדפה מוגדרת וברורה של הצרכן לרכוש מוצר בעל איזיות מוגדרות עשוי לסתה בידו כליל לגיטימי לתבעו את נזקו מהמשוך על הפרת חובתו שלא להטעותו לגביו תכונותיו של המוצר הנרכש. עילה מסווג זה עשויה במקרים מתאימים גם להצדיק תובענה ייצוגית אשר את בני קבוצתה, השותפים לתובענה, ניתן להגדיר ללא קושי מיוחד. אולס המקהלה שלפנינו הוא שווה, והתשובה לו קשה ומורכבת יותר.

כבוד השופט חיות הגדירה את עניין האוטונומיה הצרכנית כדלקמן:

"ראש הנזק הנtabע בעניינו נוגע לנזק לא ממוני מסווג פגיעה באוטונומיה ... הרצינאים שהנחו בהקשר זה את בית המשפט בעניין דעקה ובעניינים אחרים הנוגעים לרשנות רפואיים ישים בה במידה גם לגביו פגיעה באוטונומיה הנגרמת כתוצאה מעוללה צרכנית שמבצע עסק המתעה את הצרכן. אכן, באירועי עצמו טמונה שלילת כוח הבחירה מן הצרכן"

ראה ע"א 10085/08 תנובה נ' ראבי תופיק, פ"ד נז 04 עמ' 682

54. בעניין וטי (חי) 1169/07 אלה הראל נ' שטרואוס מחלבות בע"מ (פורסם בנתו 20/10/10) נקבע כדלקמן :

ההנזה אבון שיתוקו שפצע לו הוא הבודד אפשרות להשוו את מהדרי המוצרים למחרי מוצרים אחרים, דבר שהית אפשרי אם המשיבות היו מסמינות את אריזות המוצרים כנדרש על פי התקן. נזק כזה אמן אין נזק ממשי או

רכושי, אך הוכר בפסקה כנזק שיש לפצחות עלייו. ומאז שנספקה ההלכה בעניין ראי (ראו: [עא 97/1338](#) תנובה מרכז שיתופי לשוק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' טופיק ראי, נז (4) 673 (2003)) אין עוד מניעה הלאמת להכיר בפגיעה שתיגרם לצרכו ביכולתו לקבל מידע, שיאפשר לו להשוו מחרים ולרכוש את המוצר שבו ייחסן על יסוד שיקולי מחיר, איכות ושאר שיקולים שחם רלוונטיים להחלטה צרכנית, נזק שהוא בר פיצוי בתובעה מעין זו שלפניו (ראו למשל: [בש"א \(ת"א\) 1877/06](#) (תא 1036/06) שירת טל נ' מרכז רפואי רבין (קמפוס בילינסון) (טרט פורסט, [פורסט בנו] 31.5.10)). נזק כזה ניתן לראות כנובע הן מהפרת החובה החוקה והן מהפרת איסור הטעיה המיוחסת למשיבות ומשום לכך אין מנוס מלבדות טענה זו של המשיבות"

55. לsicום נזקה זו נטען כי לצרכן נגמרה אי נוחות מובהקת של שלילת הזכות להחilitation באם לקוחות מוצר פגום ו/או חשש להיווטו פגום ו/או מוצר נחות ו/או חשש להיווטו מוצר פגום, ובכך הנتابעת פגעה בזכות זו כמפורט לעיל לאחר שהחilitation לא להציג בפניו את כל המידע הרלוונטי והנחוץ לפי הדין, ובכך גרמה לפגיעה חמורה מאוד בחוש הבחירה של הצרכן בסופה של יום נגרם לבקשת נזק לא מבוני שנitin להעדר אודה לצורך תובעה ייצוגית דין בגובה של 20 ש"ח וזאת לפי הערכה ראשונית.

(6) עילה לפיקוח המכר תשכ"ח – 1968

56. סעיף 11 לחוק המכר קובע כדלקמן:

המורר לא קיים את חיוביו, אם מאר –

- (1) רק חלק מהמוכר או כמות נזולה או קטנה מן המוסכם;
- (2) נכס שונה או נכס מסוג או תיאור שונה מן המוסכם;
- (3) נכס שאינו בו האיכות או התכונות הדרישות לשימושו הרגיל או המשררי או למטרות מיוחדת המשתמעת מן ההסכם;
- (4) נכס ש מבחינה סוג, תיארו, איכותו או תכונותו אינם מתאים לדגם או לדוגמה שהוצעו לקונה, זולות אם הוצעו ללא קבלת אחריות להסתמה;
- (5) נכס שאינו מתאים מבחינה אחרת לממה שהוסכם בין הצדדים.

הצריך היה בטעות רכישת מוצר מרcoil ידוע וגדול, לא יעלה על הדעת שהוא יקנה מוצר שאינו עומד בתקנים ובдинים הרלוונטיים, והוא מקום שהנتابעת תזאג לכך בשים לב שהוא מוצרת את מוצריה במחיר מלא ואף יקר שכן המוצר הינו מוצר של לחם בוטיק שחזקתו שנעהה לפי התקנים והדין הנכונים.

57. יש להזכיר כי מקום בו מוטעה הרצקה לרכוש מוצר פחות טוב ממה שה提כוון לכך, או מוצר באיכות ירודה מה מוצר ששוק ע"י הנתבעת, כמו למשל במקרה דין בו הוטע לעניין תאריך האחרון לשיווק, ואז קמה לו זכות לקבלת פיצוי בגין נזק המומן בגין הפרש התמורה שיטלים ו/או בגין השבה מלאה; הפיצוי יכול שייהיה גבוהה מהמחיר המוצע או השיעור נמוך יותר, שיש ויבטה סכום של השבה חלקית, אשר תיקבע בין היתר בהסתמך על שיקולים שונים לרבות, חומרת המעשים, הפער שבין המחיר השווק ולהזמנה הנכונה שיש לשוק, וכיוצא באלה הבדיקות שיש לבדוק במקרה בהם נפסקה השבה בשיעור חלקי.

ראה תיק 4952/07 בעניין זה אביבה נ' אדרמן גיל – פורסם בnbsp; 12/5/2008

58. על מנת להיות הוגנים התובע יקבע את שיעור החשבה החלקית בסך של 20% ממחירו של כל מוצר שנרכש, וחשוב להזכיר כי במקרים בהם הושלו הפיקות לפחabis לב לכך שאין טריות שיעור הנזק הוא יותר גבוה ויש לבחון אפשרות של כישלון תמורה מלא, אך בשלב זה אנחנו לא נכתם את סכום הנזק עד לקבלת מלאה הנתונים.

59. הנתבעת העימה מהתובע מידע רלוונטי ובכך גרמה לחטיעתו, ונטרלה את יכולות של התובע/או כל צרכן לקבל את החלטה המשכלה ביותר בדבר רכישת מוצרים שברצונו לרכוש/או אותם התכוון לרכוש; פועל יוצא הוא כי הנתבעת קיבלה כספים ביתר שלא כדי ועליה להשיב רווחים אלה לציבור.

60. הסעד הזה אומץ והוכר בפסקת בית המשפט העליון בתיק ע"א 8037/06 בעניין שי ברזילי נגד פריניר (חds 1987) בע"מ, שם נקבע כדלקמן:

כהשלמה לקביעות הנ"ל, ומוביל לטעת מסמורות בדבר, אני מוכן לנכנן להפנות כאן גם לדברים הבאים, מתוך מאמרת של פרוקצ'יה וקלמנטי, המאים פן נוסף של הנזק המומני הנובע מקיומה של "הטעיה צרכנית" במקרה קרוב לוזה שבעיניינו (המתקיים, לגיטם, אף ללא השתמכות של הצרכנים על מצג-השווא) עשויים להציג פיצוי חלקי בגין המחיר. וכך הם כתובים:

"...מצגי-שווא בתחום הצרכני מיעדים להציג את העסקה באורח חיובי יותר מנוקחת- מבטו של הצרכן מכפי שהוא בפועל. המצגי מבקש להגדיל את הביקוש למוצר, ולכך נלוות בדרך כלל גם עלייה במחירו.

עלויות המחיר הינה "נזק" שנגרם לצרכן באופן סיבתי עקב המציג. נזק זה נגרם לא רק לצרכנים שהסתמכו, אלא לצרכנים כולם: גם צרכן שהחלתו לרכוש נבעה מצג-השווא, ועל-כן הוא לא הסתמך עליי, סבל בכלל-זאת נזק אם שילם

בעבורו מחיר העולה על זה שהיה משלם אל מלא המציג; ובאופן דומה, גם צרכן שלא נחשף כלל למציג, ולכן לא הסתמך על האמור בו, סבל נזק אם שילם בגיןו מחיר גבוה יותר".

61. בשים לב לאמר לעיל מעמיד התובע את תביעתו האישית על סכום של 20 נס' בגין נזק ממוני.

62. כאמור לעיל התובע מעמיד את תביעתו בגין נזק לא ממוני על סכום נוסף של 20 נס' .

63. לבית המשפט הסמכות המקומית והענינית לדון בתביעה זו .

64. אשר על כן יש להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם ל התביעה סכום של 40 נס' בצירוף שכ"ט עו"ד ומעיים כדין .

ניזאר טנוס, עו"ד
ב"כ הנתבע
טנוס עורפי דין – חברת עורפי דין

טופס 1
(תקנה 7א(ב))

%;"> מדינת ישראל

גנץ

גנץ

גנץ

טופס 1 - פתיחת הליך אזרחי
(לפי תקנה 7 א(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984)

סמן במשבצת המתואימה:

1. המסמך המוגש

☒ העבונה עיקרית	☐ ערעור	☐ בקשה בכתב
☐ המוגשת לפני פתיחת תיק העיקרי	☐ הודהה לצד ג'	☐ תביעה שכונגד
	☐ ערעור שכונגד	

2. (א) סוג תיק בתהליך אזרחי

☐ חוזה אחד	☐ עדות ערער	☐ המרצת פוריות	☐ המרצת פתיחה	☐ המרצת הטודה מאימת וצונגה	☐ האבלים עסקים	☐ בקשה לתשלום תוכף	☐ בקשה לפיה חוק להגנה על עדין, התשס"ט-2008	☐ אישור עיקול	☐ אבויין
☐ ערעור על החלטת ועדה	☐ ערעור על חוק חייבים שנכנסו במערכת (גנומולים ושיקום), התש"ג- 1950 ¹	☐ ערעור לביון דין משמעותי של שוכן הדין	☐ ערעור על בית דין משמעותי של עובדי מדינה	☐ ערעור על בית דין משמעותי של רשות מקומיות	☐ ערעור על בית דין למשמעות	☐ ערעור בחירות	☐ ערעור אזרחי	☐ ניהול רכושים של נדירים או шибויים	☐ חקוק דין אזרחי
☐ רשות ערער על החלטה רשם הຮזאה לפועל	☐ רשות ערער ازרחי	☐ פשיטת גאל	☐ פירוקים	☐ עדירות אסירים	☐ ערעור על חוק המים, התש"ט- 1959 ²	☐ ערעור שונה ازרחי	☐ ערעור על החלטה רשם בית המשפט	☐ ערעור נער אזרחי	☐ מיסים
			☒ העבונה צויה	☐ תביעה בוררות	☐ תיק אזרחי בסדר דין מקוצר	☐ תיק אזרחי בסדר דין מהיר	☐ תיק אזרחי בסדר דין מהיר	☐ שכירות	☐ רשות ערער על תביעה קטנות

¹ ס"ח התשס"ט, נム' 98.

² ס"ח החשיין, נム' 162.

³ ס"ח התשנ"ט, נム' 169.

(ב) סוג תיק בהליך משפטה

☐ רשות ערעור על ההחלטה שם	☐ ערעור משפחה	☐ ערעור סכור	☐ יישואין וכו האגנה	☐ הדרה מאימת	☐ בקשה לאישור עיקול	☐ אכיפת פסק חזץ	☐ אופטראפסות	☐ אימון
☐ ערעור משפחה אימוץ	☐ תיק עקבונות	☐ תיבעת מקוקות	☐ תיק משפחה	☐ תיק הסכם	☐ קביעת ישואין	☐ תיבעת గיל	☐ בורות שם	☐ עינוי

.3

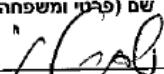
 סכום התביעה (בתביעות כספיות בלבד):

2,000,000

.4

סוג עניין (יש למלא בהתאם להודעת מנהל בית המשפט לפי תקינה 7א(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 כפי שມתפרסת מברשותם מזמן למן):
(אפשרותך לבחור יותר מסוג עניין אחד)
באותו התקיק, והאגירה שתשלם היא האגרה הגבוהה ביותר)

.5. בעלי הדין- פרט מגיש התביעה (די בזין פרטי בעל הדין הראשון) קטן חסרי

כתובת	מספר טלפון	מספר זהות/מספר ח"פ	שם (פרט ומשפחה/נברה/מוסד)
	*		

* בהתאם לתקינה 7א(ו) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, אם אין בידי מגיש התביעה "מספר זהות" כהגדתו בתקנות האמורות, עליו לפרט את הטעמים לך. לפיכך, אם אין ברשותך מספר זהות, נא פרט:

.6. פרטי בעל-דין שכגנו⁵ (די בזין פרטי הנتابע הראשון) קטן חסרי

כתובת	מספר טלפון	מספר זהות/מספר ח"פ	שם (פרט ומשפחה/נברה/מוסד)
תאריך פטירה	מספר זהות	51318522	מיכאל כהן (במיוחד עקבונות בלבד)

.7. אחר:

הוגשה בקשה לפטיר מתשלום אגרה בהתאם לתקנות בית המשפט (אגרות), התשס"ג-2007⁶ או
תקנות בית המשפט לענייני משפטה (אגרות), התשנ"ו-1995⁷.

.8. פרט בנסיבות שנפתחו לפני פתיחת ההליך הנוכחי:

⁵ בהתאם לתקינה 9(2) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, פרטי הנتابע ימולאו עד כמה שנייתן לבורר.

⁶ ק"ת התשנ"ז, נס' 720

⁷ ק"ת התשנ"ו, נס' 8.

מספר תיק	שם התיק	תיאור
----------	---------	-------

9. פרטி בא כוח (אם מגיש התגובהה מיזגga)

שם שער חוץ (שם פרטי ושם משפחה)	מספר פקס	מספר טלפון
מספר רשות	שם מושב עיר הדין	שם מושב עיר הדין

אני מצהיר כי ידוע לי בסעיף 4 לטופס זה משמש, בין היתר, לצורך שימת אגרת בית משפט ואני מתחייב לאין התגובהה כוללת סוג עניין שלא פורטו בסעיף 4 לטופס זה.

חתימה

תאריך